

[Maisted]

socialdemokratiske energiminister fuldendte værket.

Lovforslaget giver udtryk for et ønske om parlamentarisk kontrol, og det burde jo være indlysende, at borgerne skal have den fulde indsigt i, hvad deres penge bruges til. Der skal være fuld offentlighed om hver eneste disposition, dette statselskab foretager, så længe det eksisterer. Det kan ikke debatteres ofte nok, om de uhyrligheder, en socialisering af energiforsyningen påfører befolkningen, kommer frem.

Lovforslaget imødekommer ikke kravet om offentlig indsigt. Tværtimod kan de folkevalgte pålægges tavshedspligt, og energiministeren kan vurdere, hvad der har folketingets interesse.

Det er uacceptabelt. Der er kun én acceptabel løsning for den danske befolkning: så længe der er aktiviteter på energiområdet i statslig regie, bør de opføres på finansloven, så enhver borger kan følge, hvad hans eller hendes penge bliver brugt til. Om det skal være finanslovens § 2 eller § 29 under energiministeren, er jo kun et rent teknisk spørgsmål. Det er ikke energiministeren, der er eneaktionær, som man så gerne fra forskellige side vil give udtryk for; det er staten og dermed hver eneste dansk borger.

Med hensyn til lovforslagets bemærkninger om forretningsmæssige dispositioner og forretningsmæssige hensyn må jeg indrømme, at jeg fatter ikke, hvad forretningsmæssige dispositioner og hensyn er, hvis man kan tage sådanne ord i munden, når det drejer sig om et statsligt selskab som D.O.N.G. A/S. Det er simpelt hen bekvemmeligheds-hensyn for dem, der ønsker, at danske borgers midler skal kunne bruges uden offentlig indblanding.

Hvilke forretningsmæssige hensyn var der i beslutningen om, at naturgassen ikke måtte være omkostningsbestemt, men kun måtte koste det samme som fyringsolien? Der var ingen forretningsmæssige dispositioner i retning af, at det kom borgerne til gode, for samtlige borgere kommer jo til at betale den difference, der bliver, når oliepriserne f. eks. bliver halveret. Det kan blive en meget dyr affære.

Hvis denne udvikling fortsætter, kan enhver jo se, at det betyder skatteyderfinansierede ens varmepriser over hele landet. Energiforsyningen er allerede et godt skatteobjekt,

og det bliver sikkert endnu bedre. Er det et forretningsmæssigt synspunkt, som den danske borger kan være tjent med?

Måske skal naturgaskunderne også have rabat, fordi der tilsættes smags- og aromastoffer til naturgassen – som ikke er optaget på SFs positivliste for levnedsmidler – så kunderne kan lugte og smage naturgassen, før de bliver forgiftet, kvalt eller sprængt i luften. Er det en forretningsmæssig disposition, der kommer borgerne til gode?

Er det en forretningshemmelighed, at D.O.N.G. A/S og de regionale selskaber har spist deres egenkapital op og burde anmelde en betalingsstandsning? Havde det været et privatejet selskab, havde bagmandspolitiet været der for længst.

Det er dyrt at drive monopolvirksomhed med underskud, og det er her, skatteyderen har sin klare ret til fuld indsigt i, hvad man bruger hans penge til.

Er det forretningshemmeligheder, når en energiminister bruger store midler til at beværte oliesheiker? Selv om det i den branche er nødvendigt at optræde som sheiker og smøre godt, bør det ikke være en statshemmelighed. Den danske borger bør kunne følge med i, hvornår bestikkelse er lovlig, og hvornår den ikke er det.

Ofte skjules lovløsheden ved at lovgive om tavshedspligt, og det er det, der også er gældende i dette lovforslag. Det må stå fast, at den danske borger i et demokratisk samfund har ret til fuld indsigt i, hvad hans penge bruges til, men det ville selvfølgelig være meget bedre, hvis staten opgav at socialisere energisektoren.

Birgith Mogensen (CD):

Det har skabt mange stridigheder, at D.O.N.G. A/S' og dette selskabs filialers virke og aktivitet i nuværende form og organisationsopbygning er for løst afgrænset. Derfor er en ny lov nødvendig.

Uden at forklejne de radikales forslag mener CD, at regeringens forslag til en ny D.O.N.G.-lov rammer plet, men hovedtrækkene, nemlig parlamentarisk indseende og kontrol med A/S D.O.N.G.s og kompagniers aktiviteter, er gengangere i såvel de radikales forslag som regeringens forslag. Forskellighederne i forslagene er blevet endnu færre, efter at fru Lone Dybkjær har antydet, at ener-